

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Dirumpamus uincula eoru[m], & proijciamus a nobis iugu[m] ipsorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

discamus, nunq̄ nos pati iniuriā, quin prior & magis offendatur deus, q̄ nos,
 & tantam esse super nos dei patris curam, ut ante sentiat, indigniusq̄ ferat no-
 stram iniuriā, q̄ nos ipsi, ut ab affectu uindictæ nobis temperemus, quin potius
 eorum misereamur, quos uidemus per nos in tantam maiestatem, pro sua perdi-
 tione intruere, cum nō modo nō possint nocere, sed seipos potius horribiliter
 perdant. Sic ait: Qui tangit uos, tangit pupillā oculi mei. Nā & Propheta
 ex animo cōdolens illorum temeritati: Primum, interrogatiue incipit, ut quid
 fremuerūt: quare seipos irrident: cur molliūtur stulti impossibilia: O utinam
 saperent & intelligerēt. Deinde exhortatus eos monet, ut solida pro inanibus
 operentur, hoc est, ut erudiantur potius & intelligant ad seruendum Christo
 in timore. Deniq̄ & ipsa uerborum tenuitate, inanity, & frustra eos cona-
 tus satis eleuat, fremuerunt, inq̄, meditati sunt, astiterunt, cōuenerunt. q. d. fre-
 mere potestis, abolere nō poteritis, meditabimini multa garrētes, nihil efficie-
 tis, statuerunt reges, & non fiet, cōsulent principes & irritū erit. Quid igitur re-
 liquum uobis, nisi inani conatu multa uoluisse, ardua tentasse, omnia exquisi-
 uisse & nullum illorum cōtigisse, sed omnia longe in contrarium euasisse? Ita
 impijs fremitus & consilia & studia aduersus pios permittit deus excitari, sed
 hæc oia sunt uelut fluctus tumētes aquæ, qui tumore suo uelut obruturi litus
 irruunt, & anteq̄ ad litus perueniant in seipsis humiliātur & euanescent, aut
 inani loquacitate in litore colliduntur. Iustus enim ut litus solidus in Christi
 fide, has languidas minas & cito ruituros tumores, fidens cōtemnit. Scit enim
 q̄ Moab supbus est ualde, & nunq̄ tāta eius uirtus quāta præsumptio, & maior
 indignatio, q̄ potestas, sicut Isaiæ & Hiere. dicūt. Quæ cruce satis digne torquē-
 tur impij, quādoquidē insignis est tortura, uelle omnia nocere, & nihil nocere
 posse, ut etiā gētes de inuidia dixerint: Inuidia siculi nō inuenere tyrāni maius
 tormentum, q̄ in re Christianorum eo maioris est gratiæ, quod non solum tor-
 quētur impij, nec solum nō nocere possunt, Sed cōsulentē deo, sua tortura, sua
 inani machina, maxime omnium promouere cōgūtur, quod impedire nituntur,
 ut nec amici tātum possint Christiano prodesse, quātum inimici.

*Impiorum in-
nes conatus.*

Dirumpamus uincula corū, & proiciamus a nobis iugū ipsorum.

Hunc uersum connecti oportet uerbis illis, fremuerunt, meditati sunt, astite-
 runt, ut sit sensus: Hoc scilicet, fremuerunt, hoc garrērunt, hoc statuerunt, hoc
 concluderunt, ut dei & Christi iugo colla subducerent, uincula eorum rumpe-
 rent, & dicerēt: Nolumus hūc regnare super nos, Lucæ. xvj. Aut illud Job. xxj.
 Qui dixerunt deo, recede a nobis, scientiam uiarum tuarum nolumus. Quis est
 omnipotens ut seruāmus ei: aut quid p̄dest nobis, si orauerimus illum? Indu-
 eit enim Propheta impios, ita loquētes. Alijs aliud uidetur. Ego interim hunc
 sensum sequor. Proinde, quod alijs scrupulū iniecit, q̄ plurali numero, eorū
 & ipsorum dixit, ad dñm & ad Christum eius referri debet, qui sine dubio duo
 sunt, Deus & homo, mittens & missus, sicut si diceres: Reiecit populus tam le-
 gatū q̄ principem, nec acceperunt consilia eorum.

*Vincula eorū
non eius.*

Significari autem uinculis & iugis præcepta diuina, per allegoriam, uel me-
 taphoram, Hieremias. v. probat: Ego autē dixi, forsitan pauperes sunt & stulti,
 ignorātes uiam domini & iudicium dei sui. Ibo igitur ad optimates, & loquar
 eis: Ipsi enim cognouerunt uiam domini, & iudicium dei sui. Et ecce magis
 hi simul confregerunt iugum, ruperunt uincula. Eiusdem. ij. A seculo con-
 fregisti iugum meum, rupisti uincula mea, Quāq̄ hic locus deprauatus est,

*Vincula uia
gū præcepta
diuina.*

B ij cum in

cum in hebreo prima persona, deus dicat: A seculo confregi iugum tuum & rupi uincula tua, ut sint uincula contraria uinculis, iugum, iugo, uia dei, uia hominum, iudicium dei, iudicium hominum.

Vincula, mandata Christi sunt, quibus in uia eius ambulare docemur. Iugum seu funes, iudicium, quo prohibemur operari mala, ut sit illud iustificatio spiritus, hoc mortificatio carnis. Duo enim sunt, quæ præcipiuntur: Declinare a malo & facere bonum, quorum prius ad crucifigendas carnis cupiditates, posterius ad bona opera facienda pertinet. Nec refert, si hæc quis permutet, ut uincula pro iudicijs, & iugum pro iusticijs accipiat, idem enim permanet sensus, quo habito, uerbi contentio contemnenda est.

Est autem uersus allegoricus, nam Rumpere pro contemnere, & tritum facere, Vincula pro præceptis, Proicere, pro non obedire, negligere, non recipere, iugum pro eruditione & disciplina castigandæ carnis, accipitur. Non autem allegoricum dico, more recentiorum, quasi alius sensus historialis sub eo sit querendus, quæ qui dictus est, sed quæ uerum & proprium sensum figura locutione expresserit.

Illud uide, Peruersis omnia peruersa, sicut dictum est, Cum peruerso peruerteris. Legem Christi, quæ libertatis & suauitatis est, uincula & iugum appellent, seruitutem & difficultatem arbitrati. Rursus suam legem, quæ ueritatis seruitus & infirmitas, libertatem & facilitatem esse credunt. Adeo impia omnia cedunt in malum, sic Hieremia, xxij. Quia dixistis sermonem istum, onus domini, & nisi ad uos, dicens: Nolite dicere onus domini, propterea, Ecce ego tollam uos & derelinquam, & dabo uos in opprobrium sempiternum. Necesse est enim, ut cui sua placent, diuina displiceant.

Onus domini
lene & suauis.
Phariseorum
grauia onera
sunt.

Iterum fidei oculis opus est, non enim Propheta dicit hæc, quod uellet uere dominum & Christum intellexisse, quando dixerunt: Dirumpam uincula eorum, quum pro deo & pro lege eius sese agere crederent, si Christum reijcerent. Sed Propheta, dominum & Christum appellat, quos, ab illis ignorantibus, contemptos describit, & uide an ne ideo, toto uersu uoluerit allegoriam uti, ut illos aliud simulasse, aliud fecisse ostenderet, & quandam operis allegoriam in cæcitate sua perfecisse, dominum & Christum reijcientes, quando maxime pro eis facere simularent.

Quid si per Tapinosin, pronomen eorum, posuerit propheta, ut simul apud se referat & intelligat, dominum & Christum eius, simul eorum in signum arguat contemptum, quo Christum nec nomine dignantur, nedum pro domino & Christo agnoscunt. Igitur hucusque conatum eorum descripsit, quo Christum noluerunt regem constitui, quem dominus iam constituerat, in quo non tantum contra Christum, sed multo magis contra ordinationem dei machinati sunt, sicut figuratum est in Dauid & Saule: Nam & ipse Dauid diuino præcepto, rex inunctus erat, at Saul & Deo in hac ordinatione, & Dauid pertinacissime restitit, nec absimiliter & ipse fremuit, multa meditatus, multum strepit, multa consuluisset contra eum, sed sicut inaniter omnia præsumpsit, ita & Iudæi & gentes aduersus Christum, ut sequitur.

Qui habitat in cælis irridebit eos, & dominus sublabnabit eos.

in scripturis
repetitio.

Tautologia ista seu repetitio eiusdem, quæ frequens in scripturis est, similitudinis indicium est, autore sancto patriarcha Ioseph, Gen. xli, ubi uisiones Pharaonis interpretatus dixit: Quod autem uidisti secundo, ad eandem rem pertinet, sicut in similitudinis